

Хмарки небесні, одвіку мандровані!
Синню вогнистою, ниттю перлистою
Ви, як і я, на вигнання роковані,
Линете з любої півночі млистої.

Що ж бо вас гонить? Чи долі призначення?
Заздрість таємна? злоба неприхована?
Може, за злочин нема вам пробачення?
Може, від друзів вам зрада вготована?

Ні, ви з полями розтались безплодними,
Пристрастей ви і страждання не знаєте;
Вічно холодними, вічно свободними
Ви без вітчизни по небу блукаєте.

Переклад М. Рильського